

Υπόθεση C-45/07

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ — Ασφάλεια στη θάλασσα — Έλεγχος πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων — Διεθνείς συμφωνίες — Αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Υ. Βοτ της 20ής Νοεμβρίου 2008 . . . . . I - 704
Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009. . . . . I - 716

Περίληψη της αποφάσεως

1. Κράτη μέλη — Υποχρεώσεις — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας με τα κοινοτικά όργανα — Ασφάλεια των πλοίων και των λιμενικών εγκαταστάσεων
(Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80 § 2 ΕΚ)Κανονισμός 725/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)

2. *Ευρωπαϊκές Κοινοότητες — Κοινωνικά όργανα — Υποχρεώσεις — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Αμοιβαιότητα*
(Άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80 § 2 ΕΚ)
3. *Διεθνείς συμφωνίες — Η Κοινότητα ως μη μέλος διεθνούς οργανισμού — Τομέας που εμπίπτει στην εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας*
4. *Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνίες των κρατών μελών — Συμφωνίες προγενέστερες της Συνθήκης ΕΚ — Άρθρο 307 ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής*
(Άρθρο 307 § 1 ΕΚ)

1. Στον βαθμό που θεσπίζονται κοινοτικοί κανόνες για την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αναλαμβάνουν, εκτός του πλαισίου των κοινών οργάνων, δεσμεύσεις δυνάμενες να θίγουν τους κανόνες αυτούς ή να αλλοιώνουν το περιεχόμενό τους. Οι διατάξεις του κανονισμού 725/2004, για τη βελτίωση της ασφάλειας στα πλοία και στις λιμενικές εγκαταστάσεις, που έχει ως νομική βάση το άρθρο 80, παράγραφος 2, ΕΚ, το οποίο παραπέμπει, με το δεύτερο εδάφιο του, στο άρθρο 71 ΕΚ, αποτελούν κοινοτικούς κανόνες θεσπισθέντες για την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης.

τήσεις του κεφαλαίου XI-2 του παραρτήματος της σύμβασης αυτής και του Διεθνούς Κώδικα για την Ασφάλεια Πλοίων και Λιμενικών Εγκαταστάσεων, υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή πρόταση δυνάμενη να θέσει σε κίνηση διαδικασία που ενδέχεται να καταλήξει στη θέσπιση από τον ΔΝΟ νέων κανόνων. Πάντως, η θέσπιση των νέων αυτών κανόνων θα είχε επίπτωση στον κανονισμό, δεδομένου ότι ο κοινοτικός νομοθέτης αποφάσισε να ενσωματώσει, κατ' ουσίαν, τα δύο αυτά διεθνή κείμενα στο κοινοτικό δίκαιο.

Το κράτος μέλος, καλώντας την επιτροπή ναυτιλιακής ασφάλειας του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού ΔΝΟ να εξετάσει την ανάπτυξη καταλόγων ελέγχου («check lists») ή άλλων μέσων κατάλληλων να συνδράμουν τα συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση για την Ασφάλεια της Ζωής στη Θάλασσα για τον έλεγχο της συμμόρφωσης πλοίων και λιμενικών εγκαταστάσεων προς τις απαι-

Υπό τις συνθήκες αυτές, το κράτος μέλος που κινεί μια τέτοια διαδικασία, αναλαμβάνει μια πρωτοβουλία που ενδέχεται να επηρεάσει τις διατάξεις του κανονισμού, πράγμα που αποτελεί παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ.

(βλ. σκέψεις 17-18, 21-23)

2. Ενδεχόμενη παράβαση από την Επιτροπή του άρθρου 10 ΕΚ δεν παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να αναλάβουν πρωτοβουλίες που μπορούν να επηρεάσουν τους κοινοτικούς κανόνες που θεσπίστηκαν για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης, και τούτο κατά παράβαση των υποχρεώσεων του κράτους αυτού που απορρέουν από τα άρθρα 10 ΕΚ, 71 ΕΚ και 80, παράγραφος 2, ΕΚ. Συγκεκριμένα, ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να λάβει μονομερώς διορθωτικά ή προστατευτικά μέτρα που έχουν ως σκοπό να αντιμετωπίσουν την ενδεχόμενη μη τήρηση, από ένα όργανο, κανόνων του κοινοτικού δικαίου.

(βλ. σκέψη 26)

3. Το γεγονός απλώς και μόνον ότι η Κοινότητα δεν είναι μέλος ενός διεθνούς οργανισμού ουδόλως παρέχει τη δυνατότητα σε κράτος μέλος, που ενεργεί ατομικά στο πλαίσιο της συμμετοχής του σε διεθνή οργανισμό, να αναλάβει δεσμεύσεις που ενδέχεται να επηρεάσουν τους κανόνες

που θεσπίστηκαν για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης.

Το γεγονός ότι η Κοινότητα δεν είναι μέλος ενός διεθνούς οργανισμού ουδόλως την εμποδίζει να ασκεί αποτελεσματικά την εξωτερική αρμοδιότητά της, ιδίως μέσω των κρατών μελών ενεργούντων αλληλεγγύως προς το συμφέρον της Κοινότητας.

(βλ. σκέψεις 30-31)

4. Το άρθρο 307, παράγραφος 1, ΕΚ θα είχε εφαρμογή μόνον εάν υπήρχε ασυμβατότητα μεταξύ, αφενός, μιας υποχρέωσης απορρέουσας από διεθνή σύμβαση και, αφετέρου, μιας υποχρέωσης απορρέουσας από το κοινοτικό δίκαιο.

(βλ. σκέψη 35)